

SHAKESPEARE, W.: THE SONNETS - SONETY. TORST, PRAHA, 1997
str. 125.

Tak krásnou, ženskou tvář, můj milý, máš,	[20]
že bych ti mohl říkat moje milá,	
tvé ženské srdce nezná ženskou zášť,	
tvou něhu ženská faleš nezkazila.	4
Tvé oči víc než ženské oči žhnou	
a zlatým světlem posvěcují svět,	
tvé kráse všichni rádi podlehnou,	
miláčkem žen jsi - mužů jakbysmet.	8
Příroda z tebe chtěla ženu mít,	
pak k tobě sama prudkou vášní vzplála	
a dala ti to, čím mi tě chtěla vzít:	
k tvým božským údům další přidělala.	12
Tvá láska patří mně, ač vybaven	
Přírodou byl jsi k potěšení žen.	